

betød mest for Forbindelsen med den danske Menighed, ved den Lejlighed gik bort som Provst. Det forekommer mig, at det Krav, der under Diskussionen i Grønlands Skole-Selskab fremsattes fra Kolonibestyrer Petersens Side om, at en Provst oppe i Grønland burde være fuldt uddannet som en anden Teolog hernede i Landet, naar han staar i en Stilling, hvor han kan komme til at være den styrende eller overordnede overfor teologisk uddannede her fra Danmark, er fuldt berettiget.

Med Hensyn til Skolereformerne udtaler jeg min Glæde over Tankerne i det forelagte Lovforslag. Hvis de virkelig realiseres, vil det betyde en ærefuld Videreførelse af det civilisatoriske Arbejde, som Danmark hidtil har udrettet deroppe, og hvorved det i hele den dannede Verdens Øjne har indlagt sig Ry og Fortjeneste. Med Rette er der fra alle Sider lagt stor Vægt paa, at hvis Grønlands Selvstændighed skal udvides og samtidig Forbindelsen med Danmark styrkes og underbygges, maa Skolevæsenet deroppe udvikles i langt højere Grad, end Tilfældet nu er, og det saaledes, at man giver Befolkningen Mulighed for at dygtiggøre sig til at overtage Lederstillinger baade i det almindelige Erhvervsliv og i den civile Administration, lige saa vel som de nu har Adgang til at indtage saadanne Stillinger i Kirke og Skole, og endvidere Lejlighed til at komme baade Moderlandet og det almindelige Kulturliv nærmere gennem at lære det danske Sprog.

Paa mit Partis Vegne kan jeg derfor give min Tilslutning til de Principper, der er udtalt i det foreliggende Lovforslag, det vil sige til Indførelsen af obligatorisk Skolegang, Danskundervisning i samtlige Skoler, en videregaaende Undervisning i Efterskoler og i Højskolens reale Afdeling og navnlig Adgang til en Udvidelse af Efteruddannelsen i Danmark for deres Vedkommende, som ikke træder i Kirkens og Skolens Tjeneste. Paa alle disse Omraader forekommer det mig, at Lovforslaget træffer noget, der er ønskeligt og heldigt.

Men jeg maa straks tilføje, at der vel ikke er Grund til at nære alt for højstemte Forventninger med Hensyn til de reelle Følger af Forslagets Gennemførelse. Som Bemærkningerne viser, vil baade økonomiske Hensyn og Mangelen paa egnede Lærerkrafter udskyde den fulde Virkeliggørelse af disse smukke Tanker i en uvis Fremtid. Jeg vil her minde om de nøgterne Bemærkninger, som blev fremsat ved Diskussionsmødet om Udvalgsforslaget af Indlederen, Inspektør Bendixen, der bl. a.

paaviste, at en effektiv Forbedring med Hensyn til Danskundervisningen væsentlig vil indskrænke sig til at komme Koloniernes Omraade til gode, medens Udstederne og Bopladserne med langt den største og betydningfuldeste Del af den erhvervende Befolkning kun i ringe Grad vil komme til at berøres af disse Reformers. Det samme gælder med Hensyn til Muligheden for Brug af Efterskoler, overhovedet med Hensyn til den højere Dannelse, der bliver tilbudt. Denne nøgterne Betragtning maa man vist erkende indeholder noget, der er rigtigt. I øvrigt vil det sikkert være rigtigt i Udvalget at overveje i alt Fald flere af de Tanker, som i denne Diskussion er blevet fremsat af Seminarielærer Røjkær. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men blot sige, at den Kyndighed, som han repræsenterer, bevirker, at der er god Grund til at underkaste disse Tanker en nærmere Drøftelse i det kommende Udvalg.

Zahle: Naar det Lovforslag er vedtaget, som her foreligger, vil der være givet en dansk Lov, der gælder for hele Grønland, og vi har dermed tilkendegivet, at vi hævder Suveræneteten over hele Grønland. Vor Berettigelse dertil kan efter min Mening ikke omtvistes. Norge tiltraadte den amerikanske Erklæring vedrørende Udvidelsen af Danmarks Interesser i Grønland mod, at Danmark i Paris støttede Norges Ønsker vedrørende Spitzbergen. Det var i Virkeligheden saaledes, at Norge havde Vanskeligheder med at hævde den Position, som det ønskede at opretholde paa Spitzbergen. De fik da vor Hjælp, og dertil svarer et Løfte eller et Tilsagn fra den daværende Udenrigsminister Ihlens Side, der er kommet til Danmark gennem den danske Gesandt.

Det er et Tilsagn, der er fuldt officielt, og jeg kan ikke tro, at senere norske Regninger skulde have søgt at desavouere dette af den daværende Udenrigsminister Ihlen til den danske Gesandt givne Tilsagn eller den Erklæring, han den Gang har fremsat. Men det er jo nok muligt, at der fra norsk Side gøres Indsigelse mod det danske Monopol, og derom mener jeg, at det er rimeligt, at vi tager en fredelig Forhandling op med Norge. Det er os af den allerstørste Betydning at bevare et fredeligt og venskabeligt Forhold til Norge, og vi maa sikkert ogsaa kunne føre en Forhandling med den nuværende norske Udenrigsminister, Hr. Mowinkel, der er kendt som en særdeles nobel og retsindig Mand, og med ham naa en Ordning af dette For-